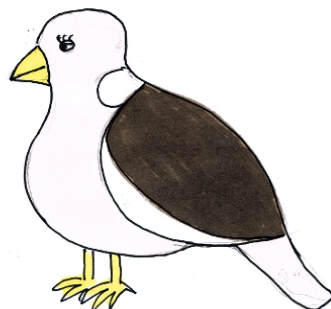

13. december

Efter en god nats søvn i den forladte rævegrav fortsætter Fire og Fem næste dag af stien nordpå. "Jeg ville nu ønske" siger Fire, da de har gået et stykke vej, "jeg ville nu ønske, at vi havde set nogle spor af de trolde. Jeg mener, det er jo godt nok, at vi er på vej nordpå, og at vi ved, at det er den vej vi skal, men det ville nu være rart, hvis vi var lidt mere sikre på, at vi finder de trolde. "Tja" siger Fem, "men der er vel ikke så meget andet, vi kan gøre vel?" Så tænker han sig lidt om. "Måske kan vi spørge nogen fugle" siger han så, "fugle kommer langt omkring, måske er der nogen af dem, der har set noget til troldene og kan fortælle os, om vi er på rette vej".

De går lidt videre i tavshed. "Men det skal jo være nogle af de fugle, der bor her i skoven", siger Fire så lidt tankefuldt, "og jeg kan faktisk ikke se nogen fugle heromkring", og hun kigger op i træerne, men der er ingen fugle at se. "Hvad for nogen fugle tror du, der bor heromkring?", spørger Fem, "Ja" siger Fire og tænker sig lidt om, "der kan være råger, men de bor altid mange sammen, så dem ville vi kunne se, og så er der høgen, men den vil jeg nu helst undgå, og så er der skovskaderne og skovduerne og..." "Jeg kan sige som en skovdue", siger Fem. Fire standser helt op og kigger på ham, "hvad kan du?" "Jeg kan kurre som en skovdue", gentager Fem. "Jeg har øvet mig på det". Og så siger han en lang kurrende lyd, der lyder præcis som en forelsket skovdue. "Gør det igen" siger Fire, og Fem kurrer igen, indtil han er helt rød i hovedet af anstrengelse. "Hold da op" siger Fire imponeret, men så når hun ikke at sige mere, for pludselig hører de en høj kurren lige over deres hoveder, og så en susen af vinger, og så sidder der en stor tyk skovdue på stien lige foran dem. Den kigger på dem, først med det ene øje og så med det andet, og så siger den med en blid og indsmigrende stemme: "Hvem var det, der kaldte på mig?" "Det var mig" siger Fem, "men jeg vidste altså ikke at jeg kaldte".

"Når en due kurrer efter en anden due, er som regel fordi den vil den noget", siger duen og pudser sine fjer lidt. "Og nu da jeg er her, kan vi da snakke lidt. Hvem er du egentlig, søde ven?" "Jeg er en nisse og jeg hedder Fem", siger Fem lidt febrilsk "og detteher er min søs...". "Du er da en flot lille nisse", siger duen med den samme indsmigrende stemme, "og du kurrer så smukt".

"Øh ja, javel" siger Fem endnu mere forvirret, "men måske kan du fortælle os....." "Jeg vil da fortælle dig alting, søde ven", siger duen, "hvor er din nissehue da pæn og dine søde små ører....." "Du er da også pæn" siger Fem, som synes at han er nødt til at sige noget pænt til duen, "Åh lad være", siger duen koket og piller lidt i sine fjer, "jeg kom jo bare i disse her gamle fjer, søde ven. Men fortæl mig nu – har du en lille kæreste?" "Næh, nej" siger Fem forfjamsket, "jeg synes ikke, min mor synes ikke – jeg er ikke gammel nok og"....Men nu synes Fire, at det kan være nok med al den snak. "Hør du der due, eller hvad du nu hedder. Det er min lillebror og han skal ikke have nogen kæreste og slet ikke en due. Men nu du er her, kan du så ikke fortælle os, om du har set nogen trolde her i skoven. Søde ven.?"

"Bevares, bevares" siger duen lidt fornærmet. "Man vil jo bare være venlig". "Det er fordi troldene har taget vores lillebror, og vi er nødt til at finde dem, så vi kan få ham med hjem til jul", forklarer Fem.

"Jaså, jaså" siger duen og ser helt alvorlig ud. "Joh jeg har da set og hørt troldene, men det er nogle dage siden, og det var et godt stykke herfra. Jeg tror, at de var på vej nordpå". "Du så vel ikke", spørger Fem og hans stemme dirrer lidt, "du så vel ikke tilfældigvis, om de havde en nisse med – en der var lidt mindre end mig?" "Næh" siger duen tankefuldt, men jeg kommer nu helst ikke for tæt på troldene, de kan godt finde på at drille. Min tante blev fanget af en trold engang, og den pillede

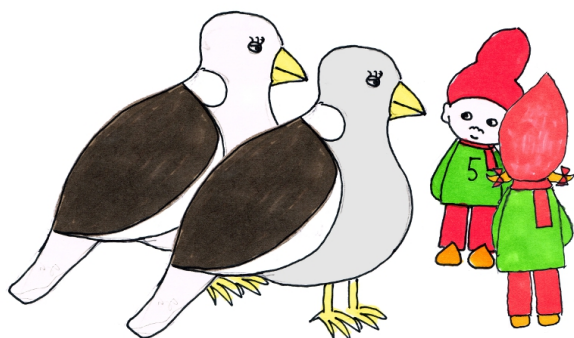
alle halefjerene af hende, så hun måtte gå med bar rumpe i flere uger, indtil de voksede ud igen. Ja det var en skandale, hun blev aldrig helt sig selv igen."

"Men du kender sikkert en masse fugle i her i skoven", siger Fem, "kunne du ikke prøve at spørge nogen af dem, om de har set troldene, og om de har set vores lillebror?"

"Joh" siger duen og tænker sig lidt om. "Jeg skal alligevel mødes med veninderne her eftermiddag, og så kan jeg da godt spørge mig lidt for. Men hvordan finder jeg jer igen?" "Det er nemt" siger Fire, "vi fortsætter bare ud af stien her. Er det i orden?" "Jeg finder jer, jeg finder jer", kurrer duen og letter fra jorden "farvel så længe".

Og så trasker nissebørnene videre. "Hun var vist varm på dig" siger Fire, "åh lad være" siger Fem, mens han bliver lidt rød i hovedet. "Men det var da pænt af hende, at hun ville hjælpe os".

Nissebørnene traver videre mod nord, lige til det begynder at mørkne. De går begge to i deres egne tanker, og spekulerer på, hvordan deres lillebror mon har det. Og om de nogensinde finder ham igen.

De har netop besluttet at slå lejr for natten under et stort grantræ, da de hører susen af vinger, og et øjeblik efter lander to duer på stien foran dem. Den ene due genkender de fra om formiddagen, den anden må være en veninde. "Åh" kurrer de begge to "der er de jo, de to bedårende nissebørn". "Og vi har nyheder" fortsætter den ene, "fortæl Musse". "Jo" siger den anden "jeg var på vej hen for at besøge min tante, og undervejs passerede jeg et sted, hvor en stor flok trolde havde slået lejr. Ja der var jo en

larm og spektakel af den anden verden, så jeg turde ikke komme for tæt på – ja I har vel hørt om hende, der mistede halen?" Begge nissebørn nikker ivrigt, "men fandt du ud af noget om, hvor de skulle hen?" spørger Fire lidt utålmodigt. "Ja, de er på vej nordpå op til Troldeskoven, det er jeg ret sikker på, søde ven" svarer duen. "Men vores lillebror, så du noget til vores lillebror?" afbryder Fem ivrigt. "Det tror jeg, det tror jeg, søde ven" svarer duen, "de havde i hvert fald en lille unge, der ikke så ud som de andre. Han havde rød hue på og røde bukser og træsko og "... "Ja det er ham" råber begge nissebørn, "det er vores lillebror, havde han det godt?" "Ja" svarer duen, "det så da sådan ud, han både bøvse og pillede næse ligesom de andre". "Bøvsede han" råber Fire, samtidig med at Fem råber: "pillede han næse?". Og så kigger de på hinanden. "Fem" siger Fire dystert, "jeg er bange for - jeg er meget bange for, at vores lillebror er ved at blive til en trolde".